

סודות

מהחדר

לקראת חודש החגיגים, כאשר המוני אנ"ש והתמים עושים בדרך לחרות קודשו - הנו מביאים קטעים מרתקים מתוך יומני הפרטים של מזכיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הרב יהודה לייב גורנער,

המתארים רגעים מיוחדים בחדר הרב.

בוסף ל>yומיים אלה, מוגלה הרב גורנער טפה מאוצרות המלך, ומספרם סדרת מכתבים שששלח הרב מלך המשיח לחותנו הרב היי"צ, לצד כתבי יד קודש בנותאים שונים

- מתוך "תשורה" לחותונת נכדו, הרה"ת דור הלוי ודבורה לאה לוין -

יומני

קטנים מיוםיו של המזKir הריל שי' גראנער

הרב מיר על ניגוני ניחוח

ב' כ"ד שבט חשכין

ר' שמואל זלמנוב סיפר: הלילה שמע כ"ק אד"ש תקליט החדש של ניגוני חב"ד והעיר כמה הערות:
הניגון סטאוו יא פיטו שמנגן שימוש חרייטונוב אמר הרבי:
הוא מנגן ניגון זה כמו שענני שמעתי הניגון והיthead מרים מיה.
הנרות הללו: לבור בדיק אס ניגנו זה בליבוואויטש [בספר
הניגונים עי נב בהקדמה לניגון זה: "הניגון הזה שרר תלמידי ישיבת
תומכי תמימים בליבוואויטש במקלה בימי החנוכה".]
האף קאוץק: בבא אי – לא הוטב בעניין וצוה לתיקן.
שאמיל: באס אי אפשר באופן אחר, לזרמו רק בכליז זומר.
ניגון דביקות: לא שמעתיו עד עתה, אבל הוא הארציגער ניגון.
אחרי שגמרו הניל – בקש להשמיע הטיפ של מר שז"ר
נאומו ביום כ"ד טבת ש.ז. בירחותיו). השעה hei כבר מאוחרת,
סמוך לשעה 12 ואמר: הגם סייאז שפער אבער סייאז ניטא קיין
אנדר צייט [הgeom שמאחר אבל אין זמן אחר].

מה היה הרבי מרצה במקומות תשנה באב?

מצאי ח'ב חשכין

בשעה 8:42 נכנסתי ושאל האס יכולם כבר להתפלל ערבית
אמרתי הון, ושאל מי הקיל כל-כך [כי hei ריק 25 מיליון אחרי
השקיעה] אמרתי ר' שמואל [לעוויטין], ונגע בראשו שמדובר
זהה, ויצא לתפלת ערבית. קידוש לבנה – אחרי נטוי ובמנעליו.

מה שיין יכול לנגורם בישיבת חיים ברלין...

לייל שי'ק אוור לב' מנ"א חשכין

תפלת קבלת שבת וערבית לפני התיבה. אמרת לכה דודי בלי
זומר. בברכת מעין זו: באמירת ברוך – ברוך. באמירת אתה –
השתווה. שי'ק כי מנ"א: שחרית בשעה 10. באמצע התפלה – קודם
ברוך שאמר – פנה להעומדים סביבו ואמר שום הם צרכיהם
להתפלל ולא להביט עליו. באמצע אמרת אל-אדון (בבא ד"ה)

מרדי מעתניאליק, והרב משה פנחס [כז] — נפטר אתמול ביום ועש"ק יי"ט מנ"א ובו ביום נגמר — צוה לכל אחד מהם יעמיד תיקון — משקה לאזכות חותטנס. וצוה להכריז שהוא לע"ג ר' דוד בר' יחיאל הלוי. הלא hei פולישער. ויהי תיקון לסייעת השלישית שם. אח"כ אמר: הנפטר hei תמיד מבקש שילמוד תורה לשם, וכעת מסתמא לומד תורה לשם. אחרי אמרת ברכה אהרוןה התחליל לנגן כי בשמהה, שהה על יד השולחן יוטר מהרגיל והמשיך לנגן ניגון זה. חזר לחדרו, כשיצא לתפלת מנחה שאל איפה מתפללים והוסיף בעצמו ואונטען [= למטה]. הביט עלי פעמיים ואני יודע למה.

שכננס לביהמ"ד למטה הי' מנין שהתחילה להתפלל ועמדו באנצע קרה"ת, לך חומש והקשיב להקריאה. באמצע הקראיה פנה איזה פעמיים להעומדים שם בשאלת: הלא קוראים בתורה ולמה מרעים (טומלט מען).

כשגמרו קרה"ת, התחליל אשרי. לשישי קראו את כ"ק א"ד"ש. כנראה, שלא שמע שקרואו והוא וכשאמרו לו עד"ז, עשה בידו בתור פלא. תיכף שמע קרבוק, התחליל לחגור האבטן על הס"ת הילך להעמוד ואמור קדיש במתינות. אחריו מנהה, כשעדין עומד אצל העמוד, בקש לנגן הניגון אבינו מלכנו, אח"כ הניגון הושיע את עמק, ובאמצע ניגון זה התחליל יצאת מביהמ"ר כשיידי נטויות ומראה לנגן בהתלהבות.

פאר וכבוד) — התחליל לנגן הניגון שאAMIL עם התיבות עד הסוף. הניגון של התפללה — בניגון של חול. באמירות כולם אהובים וכי עד שמוי"ע — בניגון של שבת. חורת הש"ץ — עד קדושה בניגון של חול ומהתחלת: אז בקול רעש — בניגון של שבת עד אחרי שמו"ע. אחרי שהביאה הס"ת לשולחן הקראייה חזר להעמוד ושם האזין לקרה"ת. לשבעי קראו לחתן. כ"ק א"ד"ש חכה ונשאר אצל העמוד עד אחרי ש"זרכו" הממותקים על החתן, ורק אז עלה על הבימה ואמר החצי קדיש. אמרת יקום פורקן עד אחרי אשרי — שעומד על הבימה. לקח הס"ת ולא שנטכבד בהוצאה הס"ת. הארון קודש ושם מסר הס"ת לאזה שנטכבד בהוצאה הס"ת. באמירות כתר — סיימ בקול רם: ה' אחד, אני ה' אלקיים — ואח"ז: בדברי קדשך.

בשעה 1:35 נכנס לההתעודות. קידש. לא אמר מאמר דא"ח באופן رسمي [=בניגון], אבל אמר מאמר ד"ה ויינץ (משנת תרע"ה), כשמפתחת כרוכה על ידו, באמצע התתעודות — התחליל כמה ניגונים בצלל הי' אויפגעליגט. התתעודות נשכח עד שעה 5:15.

הי' שיחה על פרקי אבות: העמידו תלמידים הרבה. אחרי זה נתן לא' בקבוק יין ואמור לו כ"ק א"ד"ש: דאס וועט איר געבן אין [=את זה תחלקו ב[ישיבת חיים בברלין, שם הי' זה חידוש כמו שהיה אצלכם חידוש בשתיית]. 96.

לחתני הר' דוד ע"ה שטוקהאמער [הר' אברהם זיסקין, הרב

הרחבה אין אלע עניינים, אין אוּר, כח וחיות. זאל דאס אַזְוֵי נמְשָׁך ווּרְעִין אוּפְּן גאנצִין יאָר, אַ הרחבה אין אלע עניינים, ביז צוֹ דער אַמְתִּיעָר עַנִּין הרחבה ווּאַס דאס אַזְיַּזְדִּיגָּה גאָולה השילימה והאמיתית עַיִּינְשִׁיכְּזֶקְּנוּ. לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

[=] יותר ממה שכתב כאן התכוונתם, יותר ממה שיש כאן מתכוונים. השיעית יתנו לכל אחד שנה טובה ומתקה ב�性ות ובזרחות. שתהיה התעוררות תשובה אמיתית, תשובה עליאה, ובפרט כי הקביעות בשנה זו, שמיד מראש השנה נכנסים לשבת, אחרי מוצאי ראש השנה מתחיל שבת, שעלה שבת נאמר "וַיָּקָרְאֶת לְשַׁבָּת עֲנוּגָן", שהו עניין התענוג, שענינו שפועל הרחבה בכל העניינים, באור כוח וחיות. שיומשך כל על כל השנה, הרחבה בכל העניינים, ועד לאמיתת עניין ההרחבה, שהו הגאולה השילמה והאמיתית על ידי משיח צדקנו. לשנה טובה תכתבו ותחתמו".]

— אמייתת סליחות בגין של חול. כשזר מהמקווה הי

ש"ז' ביחידות אצל הרבי, אוּר לה' שבט תש"ג

נוסח המברך למור שניאור זלמן שזיר

פרוטט לרשותה בספר "ישיא וחסיד" עמ' 473.

טהור העתק הושמר בארכון שזיד

אַחֲוֵלִי וּבְרָכָתִי לְשַׁנָּה טֻבָּה וּמִתּוֹקה שָׁנָת גָּאֹולָה וְהַצְלָה
וּנְשִׂיאָת רָאֵס וּמִילָּוִי מִשְׁאָלוֹתִי לְטוֹבָה לְקִירּוֹב וְאַחֲזָדָה
וְלְהַזְּיוּן אַתְּד וּלְתוֹרָתוֹ אַתְּתָּ. לְשַׁנָּה טֻבָּה תכתבו ותחתמו.
ובכבוד ובברכה.

מנחם שניאורסאהן

הסתלקות הרבנית חנה

שבת שובה ו' חשוון תשכ"ה

הרבענית חנה — אמו של כ"ק אד"ש — סבלה הבוקר בשעה 6 לערך אירוע מוח, ל"ע. בשעה 9:30-10:00 — ביקר אותה כ"ק אד"ש. בבאו ל-770 בשעה 10 לערך בקש אשר הרב חזקבוב יכנס אליו, ובקשה שיסדר עיי' בעREL יוניקשמי שהיא תבואה ותשאר עם אמו. קודם ברוך שאמר בקשני לבורר אצל הרב חזקבוב הנעשה, והודעתתי אשר בעREL יוניק סיידר כנ"ל. אחריו התפללה שאל אצל בעREL יוניק ע"ד המכוב וכון בקש את דר. זליגסן שיבקר אותה עוד הפעם. קודם ההתוועדות שוב שאל בעREL יוניק להנעשה. באמצע ההתוועדות מסר דר. זליגסן דו"ח מהנעשה וכ"ק אד"ש בקשה שיהי אצל אמו בשעה 4. בשעה 3 לערך חל התדרדרות במצבאה ולא הכירה אנשים. תיכף אחרי מנחה בשעה 4 לערך בא בעREL יוניק והודיעו המכב. כ"ק אד"ש הלך התקיף לאמו, וכתוצאה

"יוזר ממה שכתב כאן - בתכוונתך"

ערב ר'ה תשכ"ד

שליחות בשעה 6:45 בבית המדרש החדש. צוה לנו אבינו מלכנו ג' פעמים. אחרי שליחות נסע למקום. בשעה 8:50 שאל אם יהיו מניין בשעה 9, ויצא אז להתפלל בזבור. אחורי התפללה אמר התורת נדרים בפניו ערלה [במקומות הנדפס בסידור: וכן אני שואל אמר: וכן שואל אני] בסיטום התורת נדרים אמר: "אִי יִשְׁרָכְך, אַשְׁר טֻבָּה תכתבו ותחתמו". בשעה 10 לערך התחל לקלב הפ"ג מכל אחד ואחד, ואמר לכואו"א: "אַשְׁר טֻבָּה וּמִתּוֹקה".
שניהם נקבעו נכשטי עם הדואר ושאלני אם מכתב הכלילי לר'ה נדפס במכבבי-עת, ובאים במקומות הרואין. הריאתי לו המכ"ע ולא הי מרווחה מזה שלא נדפס במקומות שכולם יונגו בו. אחיך שאל מה נעשה עם פדיון הכלילי, אמרתי שהם מוכנים להגשו. אמר אם יכנסוכאן — לחדר שלו — יחרשו החדר כולל, אמרתי

שאשתקד ניגש הרבי להדלת ובעמדו על המפטן קיבל הפ"ג וכיו, אמר אם-כן גם שנה זו יעשו כן. שאلتני אם קיבל פ"ג פרטיו לפני קבלת פ"ג הכלילי ואמר כן, ותיכף אחורי זה קיבל פ"ג הכלילי, בנטיטים כתב מברך לשזיר [ראה מסגרת] ונתן לי לשלוח לו זה באופן דוחר [אמר לי: "די איבעריקע פון אַפְּסִיז זַיִינְעַן נִיטְמַחְיֵיב צו וויסען וועגן דעם, העיקר אַפְּשִׁיקָען = שאר המזיכרים מהמשרד אינס חייבים לדעת מזה, העיקר לשולחן] באופן היותר מהיר". והוסיף: "כמדומה שישנו אופן דוחר שצרככים לשלם עבורו, ולעתות באופן זה, בכדי SIGIGUN להניל' בעוד מועד".[
יצא והתחל לקלב פ"ג הפרטיו, שנגמר התור נכנס לחדרו וסגור הדלת, ואחריו רגעים אחדים פתח הדלת ובעמדו על המפטן לחק פ"ג הכלילי, קרא הכתוב שם וגם שמות אחדים, ואמר בשוחוק: "מער ווּאַס אַיז גַּעֲרִיבָעָן דָא אַיז גַּעֲמִינְט. אָן מעַר ווּי סַיְיִינְעַן [דא] אַיז גַּעֲמִינְט. דער אוּיבָרְשְׁטָעָר זָאַל גַּעֲבִין יַעֲדָרְעַן אַשְׁנָה טֻבָּה וּמִתּוֹקה ב�性ות וברוחניות. סיַאַל זַיִן התעוורות תשובה אמיתית, תשובה עילאה, און בפרט, ווי די קביעות איז דעם יאָהָר אַז גַּלְיַיך פָּון ר'ה גַּיְיטָעָן אָרְיִין אָנוּ שבת, נאָך מוצאי ר'ה הויבט זיך אָנו שבת, ווּאַס אוּרְשָׁטְשִׁיט וּקְרָאת לשבת עונג, ווּאַס דאס אַז דער עניין התענוג, ווּאַס עניינו אָז עס פּוּלִיט א

אנ"ש דכפר חב"ד, בראשות הרב נחום טרבעניק, מגישים אתורוגים לרבו

אחר כך הלך לבית אמו — שם יצא האלווי.
מי שהוא רצה לצלם והרבי מנעו.

מדוע לא נכח הרבי בהקמת המצבה?

תחלת חודש מ' תשכ"ה

בבקיר אחרי תפלה שחרית ניגש הרה"ח וכי ר' שנייאור זלמן הלווי דוכמן לכ"ק אדמור' שליטא' ואמר לו שהיום מעמידים המצבה על קבר¹ אמו הרבנית חנה ע"ה, שאל הרבי: למה מודיעים לי עד"ז, ענה ר' שני"ז: חשבתי שהרבי בטח ירצה להיות שם באותו זמן. הרבי: "יוואו האט איר געהערט אויז בא חסידים מאקט מען א צימעס פון שטעלין אַ מוצבה, איך האלט נישט בא פארין" [זהיכן שמעתם שאצל חסידים עושים עניין מהקמת המצבה, איני חושב לנווע].

אחרי מנחה שוב ניגש רישנ"ז דוכמן והודיע לרבי שהי שם מנין והוא אמר קדיש וענה הרבי: אַ יישר כה.
[הוספה לאחר זמן: גם כשהעמידו המצבה על קבר הרבנית חי מושקא ע"ה — לא נסע].

¹ מאחר שמנהגו להעמיד המצבה מיד לאחר השבעה, ונסיבות שונות מסר הרבי את נוסח המצבה רק לאחר שמחות-תורה — התנצל הרבי על אחר העמדת המצבה עד אז ולא לפני זה.

מה המצב שהיה מאי רציני, התקשרו עם שלשה רופאים והוחלט شيובילוה עם אמבולנס לבית רפואה. כ"ק אד"ש נסע עם האמבולנס לבית רפואה וזושאיש [=היהודי]. גם מרת לאה כהן ודר. זיליגסון נסעו ובשעה 6:45 נצחו אראלים ויצאה נפשה בטירה. דר. זיליגסון יצא מהחדר שם נפטרה וכ"ק אד"ש הי שם גס-כן, ואמרו אשר הרבי ביקש שייכנסו מנין לומר תהילים, ורק אלו שהיו היום במקווה, וכן עשו.

כ"ק אד"ש נשאר בחדר ועמד אצל אי החלונות ופניו להחלון. ע"י נכי היבאו סעודת שבת עברו הרבי ובקש לבורר אם מותר לו לאכול סעודה במצב זה, לפועל לא יכול. כשהגיעו זמן ערבית, בקש שיתפללו בפרוזדור ואמר קדיש אחר עליינו, אח"כ שאל את זקני רבינו אנ"ש שהיה במקום אם מותר לו לעשות הבדלה, וענו לו מכיוון שמסר לכטא — לחברא קדישא, מותר לו להבדיל. נסע לבתו והבדיל שם.

הלוויית הרבנית חנה ע"ה

א. ד' חשי' תשכ"ה

הגיע בשעה 9 לערך [כנראה התפלל בחדרו], בקשי למסור שמניין يتפללו וכשיגיעו לשיר של יום להודיעו. יצא לשיר של יום ואמר כל הקדושים לאחורי זה.

שאלני אם קרה מה שהוא עם פיוול [מלך ערב הסעודית], אמרתني בן שנחרג ע"י

פליטשטיין

= אח"י] שלו. שאל מתי ה' זה ואמרתי די נאכט [=בלילה זה]. ושאל איך ה' ואמרתי שמסרו ברדיו שהפליטשטיין בא לבקרו וכשניעש אליו ירה בראשו ואח"כ מות. שאל האם ידוע הסיבה לזה ואמרתי שאמרו שהוא לא בסדר בראשו.

עברazon מה ונעה על מכתבים. ואח"כ אמר]: בנט קריעם ים-סוף נם הוא אכן

הוורדים

שאמרו שושב רוח. והתחל לצחוך.

שישבו להתוועד במקום לכתוב מכתבים...

ב' דוחומיס חשל"ה

א. "וועיזט אויס איז מיזאנט זיין [האורחים] און צו שרייבן כסדר בריוועעלען. אלע טאג שיקט מען ארין בריינ. ניט צוליב דעם איז מען געומען אהער. מיאי דאך געומען אויף חדש תשרי אויף צו פארברריינגען, מישרייבט אלע טאג סטם זאכן וואס איז גאנטי ניטיג אויף שרייבן, אבוי סייאל הייסען איז מיאט געשרייבן א בריינ" [=כנראה אומרים לאורחים לכתוב מכתבים כסדר. כל يوم שלוחים מכתב. לא עבר זה הגיעו לאן. הרי הגיעו חדש תשרי להתוועד. כותבים כל יום סטם עניינים שלא חשוב לכותבם, העיקר שייחסב שכתבו מכתב].

ב. "עד"ז מיקוקט אויף מיר בשעתין דאוועגען אנשטיאט קוקין אין סידור און דאוועגען, אעדער בשעת מיטראקט די ס"ת קוקט מען אויף מיר צו ען אויב איך די ס"ת, און איזו בשעת הגבהה נישט מיקוקט אויף די ס"ת, דאס איז א דין מפורה אין שו"ע, נאך מיויל זען ווי איך קוק אויף די ס"ת. אנשטיאט ענטפערין בה' וב"ש אמן קוקט מען אויף מיר" [=על-דרך-זה, מסתכלים עלי בשעת התפילה, במקומות להסתכל בסידור ולהתפלל, או בשעה שעמברירים את הספר תורה, וכן בשעת הגבהה, לא מסתכלים על ספר התורה, הרי זה דין מפרש בשולחן-עוון, רק ווצים לראות איך אני מביט על ספר התורה. במקום לענות ברוך-הוא ברוך-שמו, אמן — מסתכלים עלי].

הרבי מיחס משמעות שםימית

להתנקשות בחייו של מלך סעודיה

י"ג ניסן חשל"ה

קרא פתק Mai — ואח"כ שאלי אם קרה מה שהוא עם פיזל [מלך ערב הסעודית], אמרתני כן שנרגע ע"י פלימעניך [= אח"י] שלו. שאל מתי ה' זה ואמרתי די נאכט [=בלילה זה], ושאל איך ה' והוא שמרו ברדיו שהפלימעניך בא לבקרו וכשניעש אליו ירה בראשו ואח"כ מת.

שאל האם ידוע הסיבה לזה ואמרתי שאמרו שהוא לא בסדר בראשו.

עבר זמן מה וענה על מכתבים, ואח"כ אמר]: "ב"י קריעת ים סוף זיינע אויך געוען איזונע איזון וואס האבן געאגט איז סיהאט געללאזין א ווינטל" [=בעת קריעם ים-סוף גם היה כאלו יהודים אמרו שנשב רוח], והתחל לצחוך. אמרתי הלא זה מה שהוואיל כי"ק אד"ש לאמר בש"ק למכה מצרים בבכורותם, וצחק.

התועדות מיוחדת בל"ג בעומר

ל"ג בעומר חשל"ה

בא בשעה 11:45 לערך בקש לבורר על [המקום ברחוב] יוניין. (שבא מביתו הביא אותו בחזרה לקו"ש ויקרא שליח אתו אתמול בלילה, חביתת מכתבים, אבל לא עסק בהם).

משמעותים, וויזוט אויס או זי' שלא芬 אויך, זו האסט עפ"ס געהרט פון זי' [= רואים שאחד הכנסיס, צרכיים לחוקות אותו? העיקר הכנסיס בקבוק, בין אם זה נוגע בין אם לא. לא צרכיים למסור לו זאת. זה הרוי כבר להשפעה של המשמעות החדשין, כנראה הם גם ישנים. האם אתה שמעת מהה'[?]

אמרתי לא, והתחילה לצחק, "נו דאס איז די בעסטע ראיי, זי' וויסן אויך איז זי' שלא芬 [=נו, זהה הראה הטובה ביותר, שגם הם יודעים שהם ישנים] ...
ג'י גזונטערהיט און האב א גוטן שבת".

לפרנסת תמנגות מפניות בית חב"ד

ור' ה' דחונכה חממי'

"מידארך אנקלנגן אלע שלוחים און איברגעבן, זיכער האט יעדערער פון זי' געהרט וואס סיהאט זיך נעכטין גערעדט וועגען מייסיד זיין – דארט וואו סייאז נאך נישט דא – אַ קולל תפארת זקנין און זקנות, אונן צבאות ה', דארט וואו סייאז שווין דא – זאל מען זען פארשטיינן און פארבריטערין די פעולות, און אויז אויך בנגע די פעולות פון בית חב"ד. מיהאט דאך אויך גערעדט וועגען להרבות בשמהה אין די טאג פון חנוכה, און היהת או סייאז נאך געלביבען עטלעכע מעטה-לעת צו חנוכה –

זאל יעדער שליח זיך משתדל זיין במקומו – און אויך במקומות אחרים – מאכין א שטורים ווען שמחת חנוכה, און בפרט דעם מוצאי שבת קודש וועלכע אויז די נאכט פון זאת חנוכה, מסדר זיין מסיבות חנוכה ברוב פאר והדר, מזמין זיין ראיי העיר, רבני העיר עסקני העיר וכיו'ב.

זען צו מאכין פאטעןראפיעס, און סייאל זיין מערקבר אויף די פאטעןראפיע איז דאס איז ארגנאאנזיט דורך חב"ד, ליובאוויטש.

ב. סייאז א מנהג ישראל איז אויך אינדעפרি בייס דאוועגען שחרית צינידט מען און חנוכה ליכט – אן א ברכה, אויז די ערטר וואו מצד סיבות קאן מען ניט מסדר זיין די מסיבה במוש"ק, זאל מען זיך משתדל זיין צו מסדר זיין דאס זונטאג זאת חנוכה אינדעפרি, אויך מיט א טורעם, און די וואס קעגען זאלן מסדר זיין סי' מוצש"ק סי' זונטאג אינדעפרি.

און אויך יעמאלט מאכין פאטעןראפיעס און סייאל זיין ניכר איז דאס איז על-ידי חב"ד – ליובאוויטש.

און טאן דאס באופן מסודר. בהמשך צו דעם וואס סיהאט זיך גערעדט נעצטין או זיוועט זיין א השטפות פון דאיין און אלע דריי זאכין – כולל תפארת זקנין וקנות, צבאות ה', בית חב"ד – וועט מען יעדן שליח שיקון צו הונדרט דולר פאר יעדער עניין מהנ"ל, דאס הייסט דריי הונדרט דולר, און מה טוב איז מיאזל דאס ארויישקין צו זי' נאך בימי חנוכה.

מיאזל אועקזעטען מענטשיין וועלכע זאלין דאס גלייך איברגעבן. אויך וועל צורייק קומען פון אהל, זאל שיין זיין א רישימה מיט וועמען מיהאט שוין וועגען דעם איברגעבען."

המשך בעמוד 27

דבר עם הרוב חדקוב שיבקש את שלום העכט להזמין שטרות חדשות (שני אלפיים). הרוב חדקוב אמר לי: שאעפ"י שלא שמע מזה ואומר זה על דעת עצמו, כדי להזכיר חם בכדי שבאים ירצה כ"ק א"ש להתוועד וליטול דיוו זיה מן המוקן, וכן להזכיר יון לכוס של ברכה, וכ"ז אומר על דעת עצמו.

כ"ק א"ש נסע לההאל בשעה 2:40 וחזר בשעה 7:20 שלא להנעשה אצל חתונות צבי גנזבורג "וואו האלט מען דארטינ'" [=איפה אוחחים שם], אולי אפשר לביר. שוב אחרי מנוח רצה לדעת ואמרתי שמכנים לברכת המזון, ושאל איך יודעים זה וכמה זמן יקח עד אחרי שבע ברכות, ויש לביר בדיק. ביניים ביש שהרב חדקוב יכנס, כשיצא ממש עוד לא אמר בפיווש שתהיה התוועדות, אלא שיש לשלווח דיפלאמאט לביר ולאמר להם שאפשרי שתהיה התוועדות. חכו כמה רגעים וראיתי אשר כ"ק א"ש לוח הסידור והשטרות, ואמרתי להרב חדקוב שאין כוית מנוח על השלון, וחפשתי. ביניים שאל כ"ק א"ש אם כבר יש צוית, שאמרו לו שאין, הניח הסידור ואמר א"כ לא תהי התוועדות. אבל כשהודעתך שכן מנוח כבר על השלון – יצא להתוועדות.

נטל ידיו ובקש למזוג המכוס יין, ואמר שיחה אי ע"ד שמחת רשב"י ביום ל"ג בעומר, ברכת היין, לחימים, ניגון לפני דאי"ח ואמר ד"ה להבין עניין הילולה דרשבי. אח"כ עוד שיחה ע"ד המבצעים תורה וכו', ישקשר כל דבר בנסיבות אלה יתנו ב' דולרים לנשי ובנות א' לחתת לצדקה והשני להשתמש זהה כפי ראות עיניהם "אויר גוטע זאכין" [= לדברים טובים]. ואנשים חלק מכוס של ברכה ע"י שלוחי איסטרליה והטנקיסטים.

הוראות בשיחת טלפון לארץ הקודש

ב' מ"א חשל"ה

א) הציע שהחסומים שיישו אצל כותל המערבי בת"ב על מס' מועד קטן מכיוון שהוא הסיום דמס' ברכות, לחזור גם המובא בלקוטי הש"ס להאריז"ל על מס' ברכות אלא שיש לשאול אצל הרב זון שי' אם מותר.

ב) השנה לא להביא הילדים-ות לכותל מערבי, אלא לסדר כל הענינים כל אחד במקומו [הרב חדקוב מסר לי אח"כ שהכוונה בזה בצד שאז יכולו לפעול יותר בהענינים, וגם מפני המכב השורר וכו'].

ג) אם יש להם הצעטיל דاشתקד – זה שיקד גם השנה. ע"ד המשמרות (אח"כ אמר שכונתו להנדפס בשיחת שבת חזון תש"ל – שבויום ת"ב להוסיף בתורה וצדקה).

ד) לפרסום באה"ק שיהי מוכן המאמר ד"ה ציון במשפט תפדה מעיר"ח מנ"א. ש.ז.

מתי לבקש משקה מהרב?

עש"ק חולדות חמם"ה

הכנסתי בקבוק Mai שנousel בשבוע הבא לרוסיה. ואמר: "מה זה? מיעט או איינער האט אריינגעשיקט דארך מען נאכטאן. אבי אריינגעשיקט א בוטול, צו עס אויז יענווג צו ניט, מידארך אים ניט איברגעבן וועגן דעם. דאס איז שיין די השפעה פון די נייע